

צפנת פענח

הפתרון משבוע שעבר

כאן כתוב: יין ישמח לבב אנוש

הפתרון

משבוע שעבר:

שפט

השפטים

ליבורים בהפצת העלון: אנא חייגו: 052-6971199

עולם ללא גבולות הוא עולם של תוהו ובוהו. בעולם ללא גבולות חשים הילדים בלבול ופחד. לא ברור להם מה מצפים מהם ובמה שגו.

הילד מטבעו הוא סקרן. בעוד האדם המבוגר יתב את סקרנותו לנתיב בטוח ויישמר שלא להיכנס למקומות סכנה, לילד המסתקרן לא תמיד יש כלים כדי לשקול את מהלכיו.

ילד נוטה לראות מול עיניו את המטרה הרגעית. הוא מנסה להגיע לצדו השני של הכביש כדי להרים כדור שהתגלגל לשם, כשאינו שם לב שחציית הכביש הסואן מעמידה את חייו בסכנה.

חנוך לנער

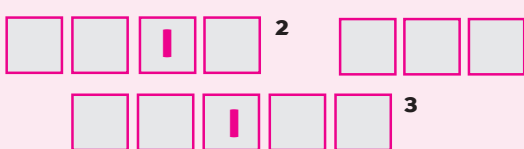
כאשר ילד מדליק גפרור, כוונתו היחידה היא לראות אש. הוא חושב: "מעניין מה יקרה אם אדליק גפרור ואעשה את הפעולה שאמי כה מזהירה מפניה". הילד אינו מודע לשריפה העלולה להתלקח ולסכן את הבניין כולו על יושביו.

ילדך הקטן אינו מבין מדוע אסור לו למשוך באוזן או בשיער של אחיו התינוק.

שכלו הקט אינו קולט מהו ההבדל בין בובת משחק לבין תינוק חי, מהו המרחק שבין כבי מכאב לבין כבי המושמע מההקלטה של בובת משחק.

גלו את המשפט המסתתר בתמונה

המשפט מכיל 3 מילים לפי סדר המספרים

רשות הרבים

לע"נ חן חיים בן נחמה

מרכז הדרגה לנהלת המשפחה
שערי ארנון 'יודעי בינה'

קורס מדריכות כלות ובלניות

מיועד גם לכל אישה המעוניינת להעשיר את עצמה בהליכות ובהלכות הבית היהודי

מפי הרבנית החשובה

רחל פרץ תחי'

הרה"ג ובהשתתפות **מרדכי אלימלך שליט"א**
הרה"ג **שלמה סויסה שליט"א**

מכית הבראה 'בני יצחק' של רבב הרה"ג
מוציא שליט"א חבד ניה"י 'יודעי בינה' ורב מדרשת טוהר

ד"ר חוה שרייבר - רופאת נשים

ביום שני כ"ח סיון התשע"ה (15.6.15)
המפגשים יהיו כל יום שני בין השעות 09:30-12:00

**** פרטים בהמשך ****

נחמה דהן- 052-7683562 (ניתן להשאיר S.M.S. בפלא" 054-2649623)
מאיה נהן- 052-7676990 אורטל מקונן- 054-8411829

8000445@gmail.com תהלת תלתי: 052-8000445

נמצאה שקית ברחוב ישעיהו ישראל
שכונת נחליאל, ביום רביעי 20.5
בשעה 23:00 בלילה

טלפון 054-8468237
השקית תוחזר - על פי סימנים

בשעה טובה ומוצלחת נפתח שיעור תורה לנשים מידי מוצא"ש שעה לאחר צאת השבת בשפה הרוסית/קאוקזית

עם הרבנית נלי ידייב במרכז הרוחני רחוב הרברט סמואל מול בנק דיסקונט

В добрый час! В Хадере по ул. Герберт Самуэль напротив банка "Дисконт" открылись уроки Торы для женщин на русском и на горско-еврейском языке. Под руководством рава Шломо Свиса. Уроки будет проводить рабанит Нели Ядаев

מה רבו מעשיך

הדבורה המשך -ללא הזכרים, המלכות הצעירות לא היו יכולות להטיל ביצים מופרות, שמהן מתפתחות פועלות ומלכות. שלא כפועלות וכמלכות מתפתחים הזכרים מביצים שלא הופרו. את הזחלים של הזכרים מזינים באותו מזון כמו את זחליהן של הפועלות, אולם עוברים כ-24 יום עד שהם מגיעים לבגרות. הזכר המזדווג עם המלכה מת, ואילו חבריו חוזרים אל הכוורת. כל עוד מצבה של הכוורת שפוי, מניחים לזכרים להישאר בתוכה. כאשר מתקרב החורף מגרשים את הזכרים מתוך הכוורת, ואם יש צורך בכך עוקצים אותם

עד שהם מתים. לזכרים אין עוקצים, ואין הם יכולים להילחם על נפשם. לזכרים שהצליחו לצאת חיים מן הכוורת, אין מניחים לחזור אליה. אם אינם מוצאים כוורת אחרת, המוכנה לקלוט אותם, הם מתים ברעב או קופאים מקור. במקרים אלו חייבים ההורים להציב גבולות ברורים וחד משמעיים: "תינוק אינו בובה" או "קירות הבית אינם דפי צביעה".

אלף בינה

ארגון חסד והפצת יהדות

שבת פרשת: "נשא"

כניסת השבת: 19:11

יציאת השבת: 20:24

ר"ת: 20:54

סיפור מהחיים

נקישות על דלת המקלט. הכל הביטו באבי, והוא ניגש ושאל: "מי זה?" נשמע קול, אך הרעש בפנים לא איפשר לשמוע. "שששש" אמר אבי. כולם שתקו, ואז שוב נשמע הקול: "אנחנו שכנים מהבניין ליד". הם לא היו צריכים לומר את שם המשפחה. המבטא הצרפתי עשה זאת בשבילם. אז הייתה משפחה שכונתה בשם 'פרנסואה', עולים חדשים יחסית שהגיעו לאחר מלחמת ששת הימים והיו בטוחים שהם מגיעים למקום הבטוח בעולם וכעת גילו שלא. טוב, לא באמת קראו להם משפחת פרנסואה, אבל ככה כינו אותם כולם, אולי כי זה שם ידוע בצרפתית ואולי כי לכלב שלהם קראו פרנסואה, מה שבטוח, שהם לא ממש התחברו לשכונה, גם כי בקושי דיברו עברית וגם כי המנטליות שלהם הייתה שונה. וכעת ביקשו להיכנס למקלט. הייתם צריכים לראות באיוז מהירות לקח לשכנים להחליט שהם אינם מסכמים, "למה?" שאל אבי. "יש להם מקלט", אמרו השכנים, "שילכו למקלט שלהם". אבי פתח את הדלת ושאל באדיבות מה עם המקלט שלהם. הגב' פרנסואה אמרה: "לונדרואה א סאל" ("המקום הוא מלוכלך"). אדון פרנסואה אמר: "אנופופר רה ספירה" ("אי אפשר לנשום"). "סיל וו פלה" ("בבקשה"), אמרה הגברת פרנסואה. אבי אמר: "זה בסדר, תיכנסו". מספר שכנים החלו למחות, אך אבי תפס סמכות ואמר: "שאישי לא יאמר כאן מילה לגבי המקלט, אתם לא שילמתם פרוטה על הפאר הזה. אמנם זה מקום השיך גם לכם, אבל את הזכות להחליט מי ייכנס לכאן אני חושב שקניתי במחיר מלא".

השכנים לא קיבלו זאת: "תסלח לנו, אדוני, אנחנו לא ביקשנו ממך לעשות כלום ואין לך זכות להכניס אנשים זרים בלי רשותנו..." הסתכלתי על אבי, המהנדס המאופק, שפתאום החל לנאום: "שכנים יקרים", אמר, "כעת שעת 'נעילה': אלה הרגעים האחרונים להחליט על גורלנו לכל השנה. אנחנו מתפללים לבורא העולם 'פתח לנו שער בעת נעילת שער'". כאן אבי בכה. לראשונה בחיי ראיתיו בוכה. "אנחנו כאן במקלט, ואין איש היודע מה יעלה בגורלנו. כולנו, דתיים וחילוניים, מתפללים לבורא עולמים שיפתח לנו שער ובריאות ושלום, ואיך אלוקים יפתח לנו שער אם אנחנו לא פותחים את שערינו בפני הזר שהוא לא ממש זר אלא שכן כאן ברחוב? הבה נפתח להם את שערי המקלט שלנו, ובורא עולמים ימטיר לנו שפע של עזרה". לשמע הדברים הנרגשים של אבי שיצאו ממעמקי לבו, כולם פינו מקום והחלה תפילת 'נעילה' שאותה לא אשכח כל חיי. מאותו היום, כמעט בכל יום היו אזעקות ואנו בילינו זמן רב במקלט, ומשפחת פרנסואה איתנו. במהלך הימים כולנו התחברנו למשפחה, ואני התודעתי לבת גילי ושמה פסקל". תודו שזה שם שקשה לשכוח. תהום הייתה פעורה ביני לבין פסקל, אך אנו הצלחנו לגשר עליה, כי לא ממש הייתה לנו ברירה. שיחקנו יחד והתחברנו זו לזו בימים הקשים הללו של המלחמה. פסקל גם השתתפה במסיבת בת המצווה שלי שהתקיימה, איך לא, במקלט המפואר. ואז הסתיימה המלחמה, עם ישראל ספג שלושת אלפים הרוגים, שארבעה מהם משכונתנו, אם כי לא מהבניין שלנו. חודשים

כל בוקר, עורך היהודי אימון קצר... באהבה. זהו אימון הבא לחזק בלבנו את האהבה לזולת. אורכו של התרגיל קצר ביותר. הוא משולב בתפילת שחרית בבית הכנסת, תפילה שמתפלל היהודי מדי יום ביומו. אם מבצעים תרגיל זה בתמידות, אזי זוכים שרירי הלב האנושי לעיסוי, המסייע להם לשמור על גמישותם ועל רכותם, גם כאשר הם יוצאים לשוק החיים. שוק זה שבו משתוללים יצרי אנוש קטנוניים ואינטרסים אישיים, הנותנים בו את הטון. כידוע, אלו הורסים כל חלקה אנושית טובה. בכל בוקר פונה הקהל בכונות נפשית אל הטהנים ומבקש מהם ברכה. המתפללים מרכינים את ראשיהם, עוצמים את עיניהם ועונים "אמן" כנגד הכהנים הנושאים כפיהם ומברכים את העם - שגם להם הציב הקב"ה תנאי לברכתם והוא "לברך את עמו ישראל - באהבה. הלבבות של המברכים והמבורכים כאחד נפתחים איש כלפי רעהו. טוב עין הדדי זה גורם לברכתו של האלוקים שתחול על הציבור כולו. וכל אחד מהקהל זוכה להתעוררות האהבה האנושית בלבנו, לתחושת ההזדהות עם הכלל, לפלח נוסף של נדיבות ושל עין טובה. אם יחושו בעליל - הכהן המברך והציבור המתברך - כיצד נפתחים באותה שעה מעיינות האהבה בלב, או-אז, אם יקחו פירוד מרגשות אלו, שהתעוררו בלבם, אל שוק החיים, תשתנה דמות החברה ואיכות חייה.

ספורים לאחר המלחמה עזבה משפחת פרנסואה את השכונה. איש לא שאל לאן ולא הגיע להיפרד. רק אני ופסקל ישבנו בבית ממש עד שהמשאית הסתלקה, ונפרדנו. היא סיפרה שאבא שלה קיבל עבודה טובה במרכז הארץ. אפילו לא שאלתי אותו, אחר כך הצטלמתי ליד המשאית למזכרת ונופפנו לשלום זו לזו. אחר כך הלכתי הביתה ובכיתי בכי פרידה של ילדה, ממישהי שאפילו לא ממש הייתה חברה שלה, ובשנים שלאחר מכן הלכה ונתעמעמה וכמעט נשכחה. במקלט שבנה אבי לא נעשה שימוש, עד שנישאתי בגיל 22. אמנם בשנת 81 פרצה מלחמת לבנון, אך זו הורגשה בחזית ולא בעורף, ולא היה צורך במקלטים. מטבע הדברים, העניין של אבי במקלט הלך ופחת, והוא הפך להיות מחסן לרהיטים ישנים שלעולם לא יהיה בהם שימוש, אמנם הוא לא נראה כמו שאר המקלטים, אלא לא נשאר בו זכר וסימן למקלט המפואר ההוא. שנים חלפו, ואני ומשפחתי עברנו לגור באחד מיישובי גוש קטיף. ביתניים הגיעה מלחמת המפרץ, והמקלט של אבא ואמא שוב נפתח ושופץ ונעשה בו שימוש. בשבת אחת שבה התארחתי עם משפחתי,

להקדשת העלון לרפואה, זיווג, ע"נ וכד' 052-6971199

לע"נ ציון בן קמרא ז"ל

לע"נ פנינה בת שמחה ז"ל

